

råderne med det her nye klageorgan, som ministeren har redegjort for.

Jeg mener ikke, man på tilsvarende vis har dækket sig ind i forhold til det aktivitetsområde, som man har i det nuværende Center for Holocaust- og Folkedrabsstudier, om end jeg da bestemt medgiver og også har noteret mig, at ministeren udvider selve definitionen af, hvad man skal beskæftige sig med, og at man også har politiske massedrab med, som ministeren kalder det.

Det er det, min anke går på. Det er det, som jeg i forbindelse med udvalgsarbejdet vil sætte fokus på, for jeg mener heller ikke, at ministeren vil være interesseret i, at vi slipper nogen af de aktiviteter, som er under det nuværende center.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Til hr. Jann Sjursen vil jeg sige, jeg også har bemærket Dansk Center for Holocaust- og Folkedrabsstudiers høringssvar. Det er klart, jeg vil se på det igen, for jeg har lagt vægt på, at selvfølgelig var meningen med det her ikke pludselig at svække eller fortynde forskningsopgaverne i forhold til holocaustcenteret. Jeg har jo præcis udvidet emnerne, de kunne beskæftige sig med, med de politiske massedrab.

Og så omtaler fru Margrete Auken konstruktionen. Menneskerettighedscenteret vil levere forhåbentlig og formentlig – det har jeg også indtryk af efter de samtaler, jeg har haft med centeret, og har grund til at forvente – en menneskerettighedsstyrkelse af forskningsdimensionen. Vi har jo et menneskerettighedscenter i dag, som er isoleret fra de andre også forskningsmæssigt. Her er klage- og høringsdelen en del, og det er den, der ifølge Parisprincipperne skal have absolut uafhængighed. Men der er jo ikke noget, der forbyder dem at indgå i forsknings-samarbejde med de andre. Det er jo ikke sådan, at man ikke må samarbejde med andre.

Det betyder, at det nye menneskerettighedsinstitut da vil kunne indgå i forskningsmæssigt samarbejde med folkene fra holocaustenheden eller folkene fra nordenheden og sydenheden og derved være med til at sørge for, at menneskerettighedsdimensionen også går forskningsmæssigt ind. Men det påvirker da overhovedet ikke Parisprincipperne og uafhængigheden, for de afgør selv, om de vil gå med ind.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det er jeg fuldstændig enig med udenrigsministeren i. Det var heller ikke det, der har ligget i den kritik. Det er jo heller ikke det, der ligger i høringssvarene. Det kan bestemte blive en fordel, hvis det kommer til at foregå på den rigtige måde, og hvis det også er der, forskningssamarbejdet kan komme til at foregå. Som flere har gjort opmærksom på, kunne man løse det i stedet for at lave den der store, tunge konstruktion, som er dyr, og som er bureaukratisk, og som er truende over for uafhængigheden. Lad os så sige det på den måde, for den er ikke sikker nok. Lad os kigge på det.

Jeg har da ikke bestridt, at man kan have et fornuftigt samarbejde. Vi kan få gavn af, at de ligger i nærheden af hinanden, vi kan få gavn af, at de har biblioteksfællesskab, vi kan få gavn af, at de har – undskyld, at jeg siger det – pedelfællesskabet. Og med et godt samarbejdsudvalg til at have kommunikation tror jeg faktisk, at det vil blive frugtbar.

Så det er ikke den kritik. Kritikken ligger alene i, at man har lavet en konstruktion, som måske kan være det modsatte af frugtbar.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*): Det er vedtaget.

Kl. 13.50

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 164: Forslag til lov om etablering af S-togs-drift mellem København og Roskilde.

Af trafikministeren (Flemming Hansen).
(Fremsat 20/3 2002)

Lovforslaget sattes til forhandling.